

Θνός αδιόφορος δι κάτασιν Τολστόη. Μίτρα έλήθησαν.

Είνε τόσα τά τηλεγραφήματα αυτά, τηλεγραφήματα φίλια, περιέργα, έκτεντικά, έκτακτικά, κατηγορηματικά, λιρικά, άπαισιόδοξα, όστενά να χροιάζονται δώλορηος τόμοι για να τά δημοσιεύση κανείς.

Έξη Νοεμβρίου, 2 ή ώρα τό άπόγευμα. Ό Τολστόη προσάλλεται από μία έξαφνη έξασθένης τής λειτουργίας τής καρδιάς του. ή όποία διαρκεί είκοσι λεπτά. Η κόρη του Τατιάνα Ανόβνα βρίζεται κοντά του. Ό συγγραφέας τήν πιάνει από τό χέρι, τή φέρνει κοντά του καί τής ψιθυρίζει: «Έ, λοιπόν... έφτασε τό τέλος... Αυτό είναι όλο...» Μα τό τέλος δέν είχε φτάσει άκόμη.

Κατά τό βράδι ή κατάστικα του άσθενούς επιδεινώνεται πάλι, σοβαρώτερα αυτή τή φορά. Κανείς δέν κοιμάται. Όλοι βρίσκονται στό ποδάρι. Η οικογένεια τρώ άσθενός μταινει για πρώτη φορά στό δωμάτιό του, μά έκείνος δέν αντίλαμβάνεται τήν παρουσία τους. Ό δημοσιογράφος τρώγει πάλι στό τηλεγραφείο, μά τά τηλεγραφήματα κοντά αυτή τή φορά είναι όλαγλώσσα, έπίγονα, χωρίς περιττά λόγια καί περιγραφές. Μολάον με τό Σ. Ο. Σ. τού άσθματό. Νά μερικά:

- «Κρείσι. Έξασθένης καρδιάς. Κατάστικα άπελευσική».
- «Οίκογένεια συγγραφείας άργυρείη άγωνίασα. Συναγερμός κασί».
- «Οί ήλιοι κλά'ουν. Τέλος ήγγίσι». Γενική αναγέννησις».
- «Ενός μορφής». Υπο...»
- «Βρα πένει. Νέα έξασθένης καρδιάς. Κατάστικα κρησμοιάτη».
- «Κόρησα Τολστόη εί'αφείσει παρ' άσθενί, δέν άνεγο ρ'εστη». Ούδέμία πλέον είλις», κλπ. κλπ.

Πέντε λεπτά άργότερα ό άξιωματικός τής χοροφυλακής Σαβίσι τηλεγραφεί προς τούς προϊσταμένους του: «ΤΟΛΣΤΟΗ ΑΠΕΒΙΩΣΕ». Άμέσως όλο τό πλήθος πού βρίζεται στό 'Αστάσμπο καταλύεται για τελευταία φορά τό τηλεγραφείο. Τα τηλεγραφήματα έξαισιόδωλλονται κατά χιλιάδας. Ό άξιωματικός τηλεγραφεί στή 'Ασχηγία τους, οι κληρικοί στήν 'Επισκοπή τους, οι δημοσιογράφοι προς τάς διεθνήσεις τους, οι συγγενείς καί φίλοι προς τούς άλλους συγγενείς καί φίλους καί ό άγνωστοι προς τούς άγνωστούς.

Η ώρα του θανάτου ήταν ή 6 καί 5' μ. μ. Όλος ό κόσμος στό 'Αστάσμπο κλάιει. Στους δρόμους ή χοροφυλακή μάλις μαθαίνον τήν είδηση, φέρονται τά μοντήρια τους στό μάτια τους. Πένθος γενικό έκφράζεται παντού. Κι' αυτό άόμοι ό άξιωματικός τής χοροφυλακής είναι συγκεντρωμένοι...

Οι έτοιμοθάνατοι, όταν αισθάνονται τό τέλος τους, πίνουντα από τά σκευάσματά τους. Ό Τολστόη, ό δολός κατά τις τελευταίες του στιγμές είχε χάσει τή αισθήσεις του, είχε μαζέψει τά δάχτυλά του, σαν να χορταίσε στό χέρι του κοντολοφόρο καί τά κινούσε άσθενικά κάτω από τις κοιλίτες του, σαν να ήθελε να γράψει... Ήταν γυμνός με τήν πλάτη, με τό άριστερό γόνατο συγκρατηκό καί με τό δεξιό τενοτήμον... Πρίν πεθάνει, στέναζε λίγο καί έπειτα σώπασε για πάντα... Η άγώνια του βάσταζε τρία λεπτά...

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡ

ΤΑ ΧΑΜΟΚΕΡΑΣΑ

Ποιός άγνοεί τά χαμοκέρασα, τά δροσερωτάτα αυτά προϊόντα τών 'Ελληνικών άσων πού βγαίνουν τήν άνοιξη καί άποτελούν ένα από τά νοστιμώτερα φρούτα;

Καθώς άπεδείχθη, τά χαμοκέρασα προέρχονται από τας Ίνδιες όπου ήσαν άποψη καί από έκεί μετεδόθησαν στήν Εύρώπη. Φαινόται όμως ότι ήσαν άρκετά γνωστά καί στήν άρχαίατητα, γιατί ό Θεόφραστος καί ό Διοσκουρίδης μιλούν για αυτά με θαυμασμό. Έπίσης ή 'Αλεξανδρινός συγγραφέας Μίφους άπέφρασε στα χαμοκέρασα 48 όλόκληρα ποιήματα, τά όποία μετεφράσθησαν στήν 'Ελβετικά καί ήξεδόθησαν μετά σχολίων υπό τού Φύς στό 1549. Άλλά καί από τούς Ρωμαίους, ό Βιργίλιος καί ό Όβίδιος, άναφέρον έ άδριμένα ποιήματά τους τά χαμοκέρασα.

ΠΟΣΕΣ ΕΙΝΕ Η ΤΡΙΧΗΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ;

Πολλοί Ξένοι έπιστήμονες, ιδίως Άγγλοι καί Γερμανοί, κατέγιναν από καιρού με τήν λύση του προβλήματος αυτό. Υπελογιόσθη λοιπόν ότι στό κεφάλι, σε κάθε τετραγωνικό δάχτυλο, υπάρχουν, κατά μέσον όσον 1076 τριχες. Νεώτερος όμως έρευνητής κατέγινεν ότι άκριβέστερα άποτελείται ξαν. Όπως κατά μία τελευταία στατιστική έρεθή ότι οι κοκκινομαλλήςδες έχουν 9,200 τριχες, οι καστανοί 11,800, οι ένζοντες, μαύρα μαλλιά 105,000 καί οι ξανθοί 143,000.

ΑΠΟ ΤΙΣ 'NOUVELLES LITTERAIRES' ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Μία πρ. ιερωνική φιλολογική κριτική

Όλοι οι μεγαλύτεροι Εύρωπαιοί κριτικοί άναγνωρίζουν όμοφώνως ότι τό καλύτερο έργο πού έγράφη σχετικά με τόν παγκόσμιο πόλεμο είναι τό τελευταίως έκδοθέν μυστηόγραμμα του Γερμανού Ε. Μ. Ρεμίση 'Από τή Δύσι, κανένα νέο... Το παραδέχονται ός άνωτέρω καί τών 'Ευέλων Στανρόν' τού Ντοστέλεις καί τής 'Φοβιτιάς' τού Μλαχμπύς, τά όποία κατείχαν ός τόρα τά σκήτρω τής πολιμικής φιλολογίας. Η έκδοσις τού έργου τού Ρεμίση στη Γερμανία έσημείωσε κατατακτηκή, σχεδόν άράνταστη, έπιτυχία. Χιλιάδες άντίτυπον έξηντήλησαν μέσα σε λίγες μέρες, ή φιλολογική σκέψη τών έφημερίδων μονάχα γ' αυτό έγραμην α' όλος ό κόσμος ένταξει σζηματιζόντας σφέ, στα βιβλιοπωλεία να τ' αγοράσι. Τ ήνομα του Ρεμίση βρίζεται σήμερα στα στόματα όλων τών ιερωνίμων Γερμανων καί ά' όλα τά Εύρωπαιοτα Κοίτη του ζήτουν έκτεντομένα τήν άδεια, προσήχοντάς τον κολοποιά συγγραφέα δικαιοσύνη, για να μεταφράσουν τό έργο του.

Όλη αυτή τή όόξη ό Ρεμίση τήν άπέκτησε μέσα στους δύο τελευταίους μήνες. Προηγουμένως ήταν ένας άσημαντός διάλλης, τού όποιου τά όνομα ήταν άγνωστό καί στους φιλολογόντας άκόμη.

Έντοματιζάν όπως έγραμην τό έργο του, όποτε μεσά τό έτελέωσε καί τό στέβαλε δικά στην κρίση τού γνωστού έκδοτόν τού Βερολίνου Ούλσταίν, ο' έλίγιότες όμως έλλίδες να τού τό έκδοσει. Η Ούλσταίν διάβασε πρώταμιν τό 'Από τή Δύσι, κανένα νέο...» κα' ένθουσιώστησε τόσο ά' αυτό, όστε έναλεισε άμέσως τόν συγγραφέα του καί τού προσέφερε για να τό έκδοσει τό σερβιστό ποσόν τών 20,000 μάκων (350, περίπου χιλιάδων δραχμών). Ό Ρεμίση, ό όποιος ούτε τολμάδτε να πιστήρη αυτά που άκούγει, δέχματ' είχαριστόντας καί τό βιβλίό έξεδόθη.

Μά σε λίγες μέρες από τής κυκλοφορίας του ή πώλησις του ξεπέρασε καί αυτός τις προσδοκίες του άποδοζοτάτου όστος έκδοτόν Ούλσταίν. Η άνταπόσις έξηντήλησε ή καί μετα τήν άλλην. Τότε α Ούλσταίν — ό όποιος ημενηται πως είναι ποδωγίμα έν τιμων έκδοτόν άόφρασε τό πρώτο συμβόλιό πού είχε κάνει με τόν Ρεμίση καί τό άντιπαρατίμασε με ένα άλλο, διά τού όποιου κομηζόντοσαν έξίσου τά κέρδη από τό έργο. Συγγρόνος δέ όργάνιστος προς τήνν τού Ρεμίση ένα σιωποσο, στο όποίο παρεκάθησαν οι έκλεκτοί: άντιπροσώποι τής Γερμανικής διανομής καί άρκετοί Ξένοι συγγραμείς. Ξεδιδλονόνας τήν περσόνα τόν στο σιωποσο αυτό, ό Ρεμίση βόησε μέσα ένα τσέξ 150 χιλιάδων μάκων (2.500.000 δραχμών), τό όποιον τού είχε βάσει έξεί ό θαυμαστός έκδοτής του ός πρώτην προκαταβολή άπέναντι τών κοινών κερδών...

— Βασιλικής έπιχορηγήσεως

Είνε γνωστόν ότι ό βασιλεύς τής Γαλλίας Λουδοβίκος 14ος ό περιφημος «Βασιλεύς 'Ηλιος» έφοροτάτης παρματιζός... βασιλικεί τους ποητής καί τους καλλιτέγνας. Στους καλύτερους μάάλιστα ά' αυτούς, έκτός τών άλλων τιμών καί δώρων, είχε όριση καί επιχορηγήσεις από τό ιδιαίτερο ταμείο του. Ληροισέτοιμεν παρακατω ένα κατάλογο τών συγγραμην αυτών, με τό ποσόν τής επιχορηγήσεως πού έπαινε ό καθένας. Στον κατάλογο αυτό θέ δητε ότι τά φιλολογικά γούστα τού καθ' όλα τά άλλα λιμερδ' αυτού βασιλέως, δέν ήσαν καί τόσο περιφήμα. Κι' αυτό γιατί συγγραφείς καί καί εντέλει άγνωστοί σήμερα, έπαφραν από τό βασιλικό ταμείο μεγαλείτη επιχορηγήσι από συγγραφείς οι όποιοί ήμιναν άθάνατοι. Όριστε ό κατάλογος:

- Μαζέσα 4,000 λίρες, Σατελαίν 3,000, Πέτρος Κορνήλιος (6 περιφημος τραγικός συγγραφέας) 2,000, Μενά 2,000, Πέρο Λυονόνας 1500, Βενσόνάν 1500, Περάφ (6 μέγας μυθολογικός) 1500, Ντεμαρφ 1200, 'Αββάς Κοτέν 1200, 'Αββάς Ντε Πέρο 1000, ό μέγας Μολιέρος 1000, Περίεφ 800 καί τελευταίος ό άθάνατος τραγικός Ρακίνας με 800!

Ο ΚΑΙΟΜΕΝΟΣ... ΠΟΤΑΜΟΣ!

Στά 1889 ο' ένα ποταμό πού βρίζεται όχι μακριά από τήν Γλασκώδη, κάποιος ψαράς, άφού άναγε τό ταύγομό του, πέταξε τό σκήρω μέσα στο νερό. Άμέσως τό μέρος έκείνο τού ποταμού άναγε α' άρχισε να έκπέτη ζωνοφές φιλόντες... Τα ψαροστάσι από ηραμείνω, τά όσων συνζέντιρος άρκετό κόσμο, δήμεζεσε μονάχα λίγες όρες. Άποδίδει με δέ στην συγκεντρώνισ έν τής έπιφανείας τού ποταμού άγνωστον είσέτι εύφλιτόν άέγιον.

